

изминаха 2000 год. слѣдъ Христа, и какви ли не учени владиици и проповѣдници дохождаха, а гърбицата на цѣлото човѣчество и на българския народъ въ частностъ, стои. Защо? Защото тѣ не вѣрватъ въ това, което Христосъ е училъ. Разговарялтъ сѣмъ съ много свѣтски лица и сѣмъ забѣлѣзвалъ че тѣ сѣ по-възприемчиви за великитѣ истини, отколкото нѣкои духовни. Това не е осѣждане или упрѣкъ. Ако учителтъ ви даде една задача да я рѣшитѣ, и вие не можете да я рѣшите правилно, учителтъ казва, че задачата не е разрѣшена. „Но какъ така, господинъ учителю, азъ се мъчихъ много, докато я рѣша. Освѣнъ това моятъ баща и дѣдо сѣ богати, добри хора, възможно ли е да не мога да я рѣша“? Всичко друго може да е така, но задачата не е рѣшена. Като не успѣятъ съ това, започватъ да носятъ цвѣтя, пари и др. нѣща на учителя, но задачата остава пакъ нерѣшена. Не, знайте, че училищата, гимназиитѣ, университетата сѣ основани за знания, а не за подкупъ. Гледамъ, всички сѣврѣмenni хора носятъ свѣщи въ църквитѣ, палятъ ги, но задачата остава пакъ нерѣшена. Ти може да си царъ, но твоята душа, сърце и воля оставатъ гърбави. На такъвъ човѣкъ казвамъ: ти нищо нѣма да направишъ въ свѣта и винаги ще бѣдешъ робъ на условията, въ които живѣешъ. Сѣврѣмennитѣ хора се оправдаватъ съ условията, че тѣ сѣ били тежки, неблагоприятни. Ако поставя нѣкой човѣкъ въ едно хубаво здание, и му създамъ всички най-добри условия за работа, а той внесе всичкия боклукъ отвънъ въ стаята, какво ще стане съ тѣзи добри условия, които му се дадохъ? Такъвъ човѣкъ ще се оплаква отъ лошитѣ условия на живота си, а кой ги създаде? — Той самиятъ. Какво трѣбва да направи? — Да ги измѣни, но не да събори къщата, а да я изчисти. Не спазвашъ ли добритѣ условия, които ти се дадатъ, ти ще приличашъ на онѣзи гарджета, които, слѣдъ като изцапали гнѣздото си, започнали да се молятъ на майка си да се прѣмѣсти въ друго гнѣздо, защото това било много нечисто. Майката ги запита: „Ами и вие ли ще дойдете въ новото гнѣздо“? — „Разбѣра се“. — Тогава в е и новото гнѣздо ще изцапате“. Ще ви приведа подобенъ примѣръ за вълка. Единъ вълкъ отишълъ да се оплаче на лисицата отъ хората, че сѣ много лоши, защото постоянно го прѣслѣдвали. „Ще отида при други добри,